

Bernska konvencija o zaštiti književnih i umjetničkih djela od 9.

septembra 1886. godine, dopunjena u Parizu 4. maja 1896, izmijenjena u Berlinu 13. novembra 1903, dopunjena u Bernu 20. marta 1914, izmijenjena u Rimu 2. juna 1928, u Briselu 26. juna 1948, u Štokholmu 14. jula 1967. i u Parizu 24. jula 1971. godine

Zemlje Unije, podjednako prožete željom da što je moguće efikasnije i podudarnije zaštite prava autorā na njihova književna i umjetnička djela, priznajući značaj rada Konferencije za reviziju održane u Štokholmu 1967. godine, odlučile su da izmijene akt usvojen na konferenciji u Štokholmu, ostavljajući potpuno neizmijenjene njegove članove od 1. do 20. i od 22. do 26, dosljedno tome, potpisani opunomoćenici, pošto su podnijeli svoje punomoći nađene u dobroj i propisanoj formi, saglasili su se u sljedećem:

Član 1.

Zemlje na koje se primjenjuje ova konvencija osnivaju Uniju za zaštitu prava autorā na njihova književna i umjetnička djela.

Član 2.

1) Izrazi „književna i umjetnička djela” obuhvataju sve tvorevine iz književne, naučne i umjetničke oblasti, bez obzira na način i oblik njihovog izražavanja, kao što su: knjige, brošure i ostali spisi; predavanja, govori, razgovori i druga djela iste prirode; dramska ili dramsko-muzička djela; koreografska i pantomimska djela; muzičke kompozicije sa riječima ili bez njih; kinematografska djela s kojima su izjednačena djela izražena postupkom sličnim kinematografiji; djela iz oblasti crtanja, slikarstva, arhitekture, vajarstva, rezbarstva, litografije; djela iz oblasti fotografije s kojima su izjednačena djela izražena postupkom sličnim fotografiji; djela primijenjene umjetnosti; ilustracije, geografske karte, planovi, skice i plastična djela koja se odnose na geografiju, topografiju, arhitekturu ili nauku.

2) Međutim, zakonodavstvima zemalja Unije je ostavljeno da propišu da će književna i umjetnička djela, ili jedna ili više kategorija između njih, biti zaštićena samo ako su fiksirana na materijalnoj podlozi.

3) Zaštićena su kao originalna djela prijevodi, adaptacije, muzički aranžmani i druge prerade književnog ili umjetničkog djela, ali bez štete za prava autorā originalnog djela.

4) Zakonodavstvima zemalja Unije je ostavljeno da odrede zaštitu koja će se priznavati zvaničnim tekstovima iz zakonodavne, administrativne ili sudske oblasti, kao i zvaničnim prijevodima ovih tekstova.

5) Zbirke književnih ili umjetničkih djela, kao što su enciklopedije i antologije koje prema izboru i rasporedu sadržaja predstavljaju intelektualne tvorevine, zaštićene su kao takve, bez štete za prava autorā na svako od tih djela koja čine sastavni dio ovih zbirki.

6) Spomenuta djela uživaju zaštitu u svim zemljama Unije. Ova zaštita vrši se u korist autorā i njihovih nosilaca prava.

7) Zakonodavstvima zemalja Unije je ostavljeno da utvrde oblast primjene zakona koja se odnosi na djela primijenjene umjetnosti i industrijske crteže i modele, kao i na uvjete pod kojima će takva djela, crteži i modeli biti zaštićeni, vodeći pri tome računa o odredbama člana 7. stav 4. ove konvencije. Za djela koja su zaštićena isključivo kao crteži i modeli u zemlji porijekla može se u nekoj drugoj zemlji Unije tražiti samo specijalna zaštita priznata u ovoj zemlji crtežima i modelima; međutim, ako takva specijalna zaštita nije priznata u ovoj zemlji, ova djela će biti zaštićena kao umjetnička djela.

8) Zaštita prema ovoj konvenciji ne primjenjuje se na dnevne novosti ili na razne vijesti koje imaju karakter običnih izvještaja štampe.

Član 2.bis

1) Zakonodavstvima zemalja Unije je ostavljeno da djelimično ili potpuno isključe iz zaštite, predviđene u članu 2. ove konvencije, političke govore i govore održane u toku sudskih rasprava.

2) Isto tako, zakonodavstvima zemalja Unije je ostavljeno da utvrde uvjete pod kojima će predavanja, razgovori i druga djela iste prirode koja su javno izrečena moći da budu reproducirana putem štampe, emitirana putem radiodifuzije, prenošena javnosti putem žica i da budu predmet javnog saopćenja predviđenog u članu 11.bis stav 1. ove konvencije, ukoliko je takvo korištenje opravdano ciljem koji se želi postići obavještavanjem.

3) Međutim, jedino autor uživa isključivo pravo da svoja djela, spomenuta u st. 1. i 2. ovog člana, skupi u zbirke.

Član 3.

1) Prema ovoj konvenciji, zaštićeni su:

a) autori državljani jedne od zemalja Unije za svoja objavljena ili neobjavljena djela;
b) autori koji nisu državljani jedne od zemalja Unije za djela koja prvi put objavljuju u jednoj od ovih zemalja ili, istovremeno, u jednoj zemlji izvan Unije i u jednoj zemlji Unije.

2) Autori koji nisu državljani jedne od zemalja Unije, ali koji imaju uobičajeno prebivalište u jednoj od njih, izjednačeni su, radi primjene ove konvencije, sa autorima državljanima te zemlje.

3) Pod „objavljenim djelima” treba podrazumijevati djela izdata sa pristankom njihovih autora, bez obzira na način izrade njihovih primjeraka, ako je stavljanje na raspolaganje ovih primjeraka bilo takvo da zadovoljava potrebe javnosti, vodeći pri tome računa o prirodi djela. Prikazivanje nekog dramskog, dramsko-muzičkog ili kinematografskog djela, izvođenje nekog muzičkog djela, javno recitiranje književnog djela, prijenos ili radiodifuzija književnih ili umjetničkih djela, izložba nekog umjetničkog djela i izgradnja nekog arhitektonskog djela – ne predstavljaju objavljivanje.

4) Smatra se da je neko djelo istovremeno objavljeno u više zemalja ako je objavljeno u dvjema zemljama ili u više zemalja u roku od trideset dana od njegovog prvog objavljivanja.

Član 4.

Prema ovoj konvenciji, čak i ako nisu ispunjeni uvjeti predviđeni u članu 3. ove konvencije, zaštićeni su:

a) autori kinematografskih djela čiji proizvođač ima sjedište ili uobičajeno prebivalište u jednoj od zemalja Unije;

b) autori arhitektonskih djela sagrađenih u jednoj zemlji Unije ili djela grafičkih i plastičnih umjetnosti koja čine sastavni dio nekretnine koja se nalazi u zemlji Unije.

Član 5.

1) U pogledu djela za koja su zaštićeni ovom konvencijom u zemljama Unije, osim zemlje porijekla djela, autori uživaju prava koja zakoni ovih zemalja sada priznaju ili će kasnije priznati svojim državljanima, kao i prava specijalno priznata ovom konvencijom.

2) Uživavanje i vršenje ovih prava ne podliježu nikakvoj formalnosti; ono je nezavisno od postojanja zaštite u zemlji porijekla djela. Prema tome, izvan odredaba ove konvencije obim zaštite i pravna sredstva zagwarantirana autoru radi zaštite njegovih prava isključivo se određuju zakonodavstvom zemlje u kojoj se zaštita traži.

3) Zaštita u zemlji porijekla djela potvrđuje se nacionalnim zakonodavstvom. Međutim, ako autor nije državljanin zemlje porijekla djela za koje je zaštićen prema ovoj konvenciji, u toj zemlji imat će ista prava kao i domaći autori.

4) Kao zemlja porijekla djela smatra se:

a) za djela koja su objavljena prvi put u jednoj od zemalja Unije ova posljednja zemlja; međutim, u slučaju da su djela objavljena istovremeno u više zemalja Unije koje dopuštaju različita trajanja zaštite, smatrat će se da je to ona zemlja čije zakonodavstvo daje najkraću zaštitu.

b) za djela objavljena istovremeno u jednoj zemlji izvan Unije i u jednoj zemlji Unije ova posljednja će se smatrati kao zemlja porijekla;

c) za neobjavljena djela ili za djela koja su prvi put objavljena u zemlji izvan Unije, a da nisu objavljena istovremeno u jednoj zemlji Unije, bit će ona zemlja čije zakonodavstvo daje najkraću zaštitu;

i) ako su u pitanju kinematografska djela čiji proizvođač ima sjedište ili uobičajeno prebivalište u jednoj od zemalja Unije, bit će ova posljednja zemlja i

ii) ako su u pitanju arhitektonska djela sagrađena u zemlji Unije ili djela grafičke i plastične umjetnosti u sklopu nekretnine koja se nalazi u zemlji Unije, zemlja porijekla bit će ova posljednja zemlja.

Član 6.

1) U slučaju da neka zemlja izvan Unije ne štiti dovoljno djela autorā koji su državljani jedne od zemalja Unije, zemlja Unije može ograničiti zaštitu djela onih autora koji su, na dan prvog objavljivanja ovih djela, državljani druge zemlje i nemaju uobičajeno prebivalište u jednoj od zemalja Unije. Ako zemlja u kojoj je djelo prvi put objavljeno koristi ovo pravo, druge zemlje Unije neće biti obavezne da djelima, koja su tako podvrgnuta specijalnom postupku, pruže veću zaštitu od one koja im je priznata u zemlji u kojoj su prvi put objavljena.

2) Nikakvo ograničenje, uvedeno na osnovu stava 1. ovog člana, ne smije ići na štetu prava koja neki autor bude stekao na djelo objavljeno u jednoj zemlji Unije prije nego što je ograničenje stupilo na snagu.

3) Zemlje Unije koje, na osnovu ovog člana, budu ograničile zaštitu prava autorā obavještavaju o tome generalnog direktora Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo (u daljnjem tekstu: generalni direktor) pismenom izjavom u kojoj označavaju zemlje u pogledu kojih je zaštita ograničena, kao i ograničenja kojima su podvrgnuta prava autorā državljana tih zemalja. Generalni direktor ovo odmah saopćava svim zemljama Unije.

Član 6.bis

1) Nezavisno od imovinskih prava autorā i čak poslije ustupanja ovih prava, autor zadržava pravo na priznanje da je on tvorac djela i pravo da se protivi svakom iskrivljavanju, sakaćenju i drugoj izmjeni djela ili svakoj drugoj povredi tog djela, što bi išlo na štetu njegove časti ili njegovog ugleda.

2) Prava priznata autoru prema stavu 1. ovog člana ostaju na snazi poslije njegove smrti, najmanje do isteka imovinskih prava autora i moći će da ih vrše lica ili ustanove ovlašteni na osnovu nacionalnog zakonodavstva zemlje u kojoj se zaštita traži. Međutim, zemlje čije zakonodavstvo, koje je na snazi u vrijeme ratifikacije ovog akta ili pristupanja njemu, ne sadrži odredbe koje poslije smrti autora osiguravaju zaštitu svih prava priznatih na osnovu stava 1. ovog člana, mogu predvidjeti da neka od ovih prava ne ostaju na snazi poslije smrti autora.

3) Pravna sredstva za zaštitu prava priznatih ovim članom regulirana su zakonodavstvom zemlje u kojoj se zaštita traži.

Član 7.

1) Trajanje zaštite priznate ovom konvencijom obuhvata život autora i pedeset godina poslije njegove smrti.

2) Međutim, za kinematografska djela zemlje Unije mogu predvidjeti da trajanje zaštite istječe pedeset godina od kada je djelo postalo dostupno javnosti sa pristankom autora, ili u nedostatku takvog događaja koji bi nastupio za vrijeme od pedeset godina računajući od realizacije djela – trajanje zaštite istječe pedeset godina od ove realizacije.

3) Za anonimna djela ili djela sa pseudonimom trajanje zaštite priznato ovom konvencijom istječe pedeset godina od kada je djelo na dopušten način postalo dostupno javnosti. Međutim, ako pseudonim koji usvoji autor ne ostavlja nikakvu sumnju u pogledu njegovog identiteta, zaštita traje onoliko koliko je predviđeno u stavu 1. ovog člana. Zemlje Unije nisu obavezne da štite anonimna djela ili djela sa pseudonimom za koja se može opravdano pretpostaviti da je njihov autor umro prije pedeset godina.

4) Zakonodavstvima zemalja Unije ostavljeno je da odrede trajanje zaštite za topografska djela i djela primijenjene umjetnosti ukoliko su zaštićena kao umjetnička djela, međutim, ovo trajanje ne može biti kraće od dvadeset pet godina računajući od realizacije takvog djela.

5) Rok zaštite poslije smrti autora i rokovi predviđeni u st. 2, 3. i 4. ovog člana počinju da teku računajući od trenutka smrti ili od događaja predviđenog ovim stavovima, ali se trajanje ovih rokova uvijek računa od 1. januara godine koja dolazi neposredno poslije smrti ili spomenutog događaja.

6) Zemlje Unije imaju pravo da propišu duže trajanje zaštite od trajanja predviđenih u st. 1. do 5. ovog člana.

7) Zemlje Unije koje su vezane Rimskim aktom ove konvencije, a svojim nacionalnim zakonodavstvom, koje je na snazi u trenutku propisivanja ovog akta, priznaju kraća trajanja zaštite od trajanja predviđenih u st. 1. do 6. ovog člana, imaju pravo da ih zadrže u trenutku pristupanja ili ratificiranja ovog akta.

8) U svakom slučaju, trajanje će biti regulirano zakonom zemlje u kojoj se zaštita traži; međutim, ukoliko zakonodavstvo te zemlje nije drukčije odredilo, ono ne može da prevaziđe trajanje utvrđeno u zemlji porijekla djela.

Član 7.bis

Odredbe člana 7. ove konvencije primjenjuju se isto tako u slučaju kad autorsko pravo zajednički pripada saradnicima na nekom djelu sa izuzetkom da se uzastopni rokovi po smrti autora imaju računati od smrti saradnika koji je posljednji umro.

Član 8.

Autori književnih i umjetničkih djela zaštićenih ovom konvencijom uživaju, za sve vrijeme trajanja svojih prava na originalno djelo, isključivo pravo da prevode ili da daju odobrenja za prevođenje svojih djela.

Član 9.

1) Autori književnih i umjetničkih djela zaštićenih ovom konvencijom uživaju isključivo pravo da daju odobrenja za reproduciranje ovih djela, bez obzira na koji način i u kojem obliku.

2) Zakonodavstvima zemalja Unije ostavljeno je pravo da dopuste reproduciranje spomenutih djela u izvjesnim posebnim slučajevima pod uvjetom da ovo reproduciranje ne ide na štetu redovnog korištenja djela i da ne nanosi neopravdanu štetu zakonitim interesima autora.

3) U smislu ove konvencije, svako zvučno ili vizuelno snimanje smatra se reproduciranjem.

Član 10.

1) Dopušteni su citati uzeti iz djela koje je na zakonit način već postalo dostupno javnosti pod uvjetom da je to u skladu s dobrim običajima i u mjeri opravdanoj ciljem koji se ima postići, podrazumijevajući tu i citate iz novinskih članaka i povremenih zbornika u obliku pregleda štampe.

2) U pogledu mogućnosti da se na dopušten način koriste književna ili umjetnička djela za ilustriranje nastave putem objavljivanja, radiodifuznih emitiranja ili zvučnih i vizuelnih snimanja, ukoliko je ovo korištenje opravdano ciljem koji se ima postići, nadležni su zakonodavstvo zemalja Unije i posebni sporazumi koji postoje, ili koji će one zaključiti, s tim da takvo korištenje bude u skladu s dobrim običajima.

3) Prilikom citiranja i korištenja navedenih u st. 1. i 2. ovog člana moraju se naznačiti izvor i ime autora, ako se njegovo ime nalazi na izvorniku.

Član 10.bis

1) Zakonodavstvima zemalja Unije ostavljeno je pravo da dopuste reproduciranje putem štampe, ili emitiranje ili prenošenje javnosti putem žica aktualnih članaka u kojima se pretresaju ekonomska, politička ili vjerska pitanja objavljena u dnevnim listovima ili povremenim zbornicima, ili emitiranih djela iste vrste, ako njihovo reproduciranje ili prenošenje nije izričito zabranjeno. Međutim, izvor mora biti uvijek jasno naznačen; sankciju zbog neispunjenja ove obaveze određuje zakonodavstvo zemlje u kojoj se zaštita traži.

2) Zakonodavstvima zemalja Unije ostavljeno je isto tako da utvrde uvjete pod kojima, prilikom izvještavanja o tekućim događajima putem fotografije ili kinematografije, ili putem radiodifuzije ili prenošenja javnosti putem žica, književna ili umjetnička djela gledana ili slušana u toku događaja mogu biti reproducirana ili učinjena dostupnim javnosti u mjeri koja opravdava cilj obavještavanja koji se ima postići.

Član 11.

1) Autori dramskih, dramsko-muzičkih i muzičkih djela uživaju isključivo pravo da daju odobrenje: 1. za javno prikazivanje i izvođenje svojih djela, podrazumijevajući javna prikazivanja i izvođenja svim sredstvima ili postupcima; 2. za javno prenošenje svim sredstvima prikazivanja i izvođenja svojih djela.

2) Ista prava priznaju se autorima dramskih ili dramsko-muzičkih djela za sve vrijeme trajanja njihovih prava na originalno djelo i u pogledu prava prevođenja njihovih djela.

Član 11.bis

1) Autori književnih i umjetničkih djela uživaju isključivo pravo da daju odobrenja: 1. za radiodifuziju svojih djela ili njihovo saopćavanje javnosti bilo kojim sredstvom bežičnog prijenosa znakova, zvukova ili slika; 2. za svako saopćavanje javnosti, bilo žičnim ili bežičnim putem, djela emitiranog putem radija, ako se ovo saopćavanje vrši putem neke druge ustanove, a ne izvorne, odnosno početne; 3. za saopćavanje javnosti putem zvučnika ili bilo kog drugog sličnog uređaja za prijenos znakova, zvukova ili slika djela emitiranog putem radija.

2) Zakonodavstvima zemalja Unije prepušta se da utvrde uvjete pod kojima će se vršiti prava navedena u stavu 1. ovog člana, ali ovi uvjeti će biti strogo ograničeni na zemlje koje ih budu propisale. One ni u kom slučaju ne smiju povrijediti moralno pravo autora, ni njegovo pravo na pravičnu naknadu koju će, u nedostatku sporazuma, utvrditi nadležni organ.

3) Ukoliko nije drukčije propisano, odobrenje dato u skladu sa stavom 1. ovog člana ne obuhvata i odobrenje za snimanje djela emitiranog putem radija sredstvima za emitiranje zvukova ili slika. Međutim, zakonodavstvima zemalja Unije se ostavlja da utvrde režim efemernih snimaka koje vrši radiodifuzna ustanova svojim vlastitim sredstvima i za svoje emisije. Ova zakonodavstva mogu ovlastiti da se spomenuti snimci čuvaju u zvaničnim arhivama zbog njihovog izuzetnog dokumentarnog značaja.

Član 11.ter

1) Autori književnih djela uživaju isključivo pravo da daju odobrenje: 1. za javno recitiranje svojih djela, podrazumijevajući tu javno recitiranje svim sredstvima ili postupcima; 2. za javno prenošenje svim sredstvima recitiranja svojih djela.

2) Ista prava priznaju se autorima književnih djela za sve vrijeme trajanja njihovih prava na originalno djelo, te u pogledu prevođenja njihovih djela.

Član 12.

Autori književnih ili umjetničkih djela uživaju isključivo pravo da daju odobrenje za adaptaciju, aranžmane i druge prerade svojih djela.

Član 13.

1) Svaka zemlja Unije može, ukoliko se tiče nje, propisati rezerve i uvjete koji se odnose na isključivo pravo autora muzičkog djela i autora teksta – čije je snimanje s muzičkim djelom on već odobrio – da odobravaju zvučno snimanje spomenutih djela sa tekstom kada je to slučaj; sve rezerve i uvjeti takve prirode bit će strogo ograničeni samo na zemlje koje ih budu propisale i ne mogu ni u kom slučaju povrijediti pravo autora da dobije pravičnu naknadu koju, u nedostatku prijateljskog sporazuma, utvrđuje nadležni organ.

2) Snimci muzičkog djela koji bi se ostvarili u nekoj zemlji Unije, u skladu sa članom 13. 3) konvencija potpisanih u Rimu 2. juna 1928. i u Briselu 26. juna 1948. godine, mogu se u toj zemlji reproducirati i bez pristanka autora muzičkog djela do isteka perioda od dvije godine, računajući od dana kada je spomenuta zemlja vezana tim aktom.

3) Snimci izrađeni na osnovu st. 1. i 2. ovog člana i uvezeni bez odobrenja zainteresiranih strana u neku zemlju u kojoj ne bi bili dopušteni mogu biti zaplijenjeni u toj zemlji.

Član 14.

1) Autori književnih ili umjetničkih djela imaju isključivo pravo da daju odobrenje: 1. za kinematografsku adaptaciju i reprodukciju tih djela i za puštanje u promet tako adaptiranih i reproduciranih djela; 2. za javno prikazivanje i izvođenje i žično prenošenje javnosti tako adaptiranih i reproduciranih djela.

2) Adaptacija u bilo kom umjetničkom obliku kinematografskih ostvarenja koja vode porijeklo od književnih ili umjetničkih djela, ne dirajući u ovlaštenje njihovih autora, ostaje podvrgnuta davanju odobrenja autora originalnih djela.

3) Odredbe člana 13. stav 1. ove konvencije se ne primjenjuju.

Član 14.bis

1) Bez štete za prava autora ma kog djela koje bi moglo biti adaptirano ili reproducirano, kinematografsko djelo je zaštićeno kao originalno djelo. Nosilac autorskog prava na kinematografsko djelo uživa ista prava kao i autor originalnog djela, podrazumijevajući tu i prava predviđena u članu 14. ove konvencije.

2) a) Određivanje nosilaca autorskog prava na kinematografsko djelo ostavlja se zakonodavstvu zemlje u kojoj se zaštita traži.

b) Međutim, u zemljama Unije u kojima zakonodavstvo među ovim nosiocima prava priznaje autore koji su doprinijeli realizaciji kinematografskog djela ovi autori, ako su se obavezali da daju te doprinose, ne mogu se, osim ako nije drukčije ili posebno ugovoreno, protiviti reproduciranju, puštanju u promet, javnom prikazivanju i izvođenju, prenošenju javnosti putem žica, radiodifuzije saopćavanju javnosti, titlovanju i dubliranju tekstova kinematografskog djela.

c) Pitanje da li oblik spomenutog obavezivanja, radi primjene podstava b), treba ili ne treba da bude pismeni ugovor ili neki drugi odgovarajući pismeni akt rješava se zakonodavstvom zemlje Unije u kojoj proizvođač kinematografskog djela ima sjedište ili uobičajeno prebivalište. Međutim, zakonodavstvu zemlje Unije u kojoj se zaštita traži ostavlja se pravo da predvidi da ovo obavezivanje treba da bude izvršeno pismenim ugovorima ili nekim drugim odgovarajućim pismenim aktom. Zemlje koje se koriste ovim pravom moraju o tome izvijestiti generalnog direktora pismenom izjavom koju on odmah saopćava ostalim zemljama Unije.

d) Pod izrazima „ako nije drukčije ili posebno ugovoreno” treba podrazumijevati svaki ograničavajući uvjet kojim može biti praćeno spomenuto obavezivanje.

3) Ukoliko se nacionalnim zakonodavstvom ne odluči drukčije, odredbe stava 2.b) ne primjenjuju se na autore scenarija, dijaloga i muzičkih djela stvorenih za realizaciju kinematografskog djela, ni na njegovog glavnog realizatora. Međutim, zemlje Unije čije zakonodavstvo ne sadrži odredbe koje predviđaju primjenu navedenog stava 2.b) na spomenutog realizatora moraju o tome obavijestiti generalnog direktora pismenom izjavom koju on odmah saopćava svim drugim zemljama Unije.

Član 14.ter

1) Autor ili, poslije njegove smrti, lica ili ustanove kojima je nacionalnim zakonodavstvom za to dato ovlaštenje – uživaju u pogledu originalnih umjetničkih djela ili originalnih rukopisa pisaca i kompozitora neotuđivo pravo da budu zainteresirani u svakoj kasnijoj prodaji djela poslije njegovog prvog izlaganja, koje je izvršio autor.

2) Zaštita predviđena u stavu 1. ovog člana može se zahtijevati u cijeloj zemlji ako nacionalno zakonodavstvo autora prihvata takvu zaštitu i u obimu koji je dopušten zakonodavstvom zemlje u kojoj se zaštita traži.

3) Svako nacionalno zakonodavstvo utvrđuje način i stopu naplate.

Član 15.

1) Da bi autori književnih i umjetničkih djela zaštićeni ovom konvencijom bili smatrani takvim, dok se ne dokaže suprotno, i da bi im, prema tome, bilo dopušteno da pred sudovima u zemljama Unije podnose tužbe protiv povredilaca svojih prava, dovoljno je da im na djelu bude naznačeno ime na uobičajen način. Ovaj stav se primjenjuje čak i u slučaju da je to ime pseudonim, ako pseudonim koji je autor prihvatio ne ostavlja nikakvu sumnju u pogledu njegovog identiteta.

2) Smatra se da je proizvođač kinematografskog djela, dok se ne dokaže suprotno, ono fizičko ili pravno lice čije je ime naznačeno na tom djelu na uobičajeni način.

3) Kod anonimnih i pseudonimskih djela koja ne potpadaju pod djela spomenuta u stavu 1. ovog člana izdavač čije je ime na djelu smatra se, u nedostatku drugog dokaza, kao lice koje predstavlja autora; u tom statusu ono je ovlašteno da štiti i koristi njegova autorska prava. Odredba ovog stava prestat će da se primjenjuje kad autor otkrije svoj identitet i dokaže svoj status.

4) a) Za neobjavljena djela čiji autor nije poznat, ali za koga se pouzdano može pretpostaviti da je njihov autor državljanin zemlje Unije, ostavljeno je zakonodavstvu te zemlje da imenuje nadležni organ koji će zastupati tog autora i biti ovlašten da štiti i koristi njegova prava u zemljama Unije.

b) Zemlje Unije koje, prema ovoj odredbi, vrše takvo imenovanje obavještavaju o tome generalnog direktora pismenom izjavom u kojoj navode sve podatke koji se odnose na tako imenovani organ. Generalni direktor ovu izjavu odmah saopćava svim ostalim zemljama Unije.

Član 16.

1) Svako djelo reproducirano na nedopušten način može se zaplijeniti u zemljama Unije u kojima originalno djelo uživa zakonsku zaštitu.

2) Odredba stava 1. ovog člana može se isto tako primijeniti na reproduciranja koja potječu iz neke zemlje u kojoj djelo nije zaštićeno, ili je prestalo da uživa zaštitu.

3) Zapljena se vrši u skladu sa zakonodavstvom svake zemlje.

Član 17.

Odredbe ove konvencije ne mogu ni u čemu povrijediti pravo koje pripada vladi svake zemlje Unije da dopusti, nadgleda ili zabranjuje zakonskim ili policijskim mjerama promet, prikazivanje ili izlaganje ma kog djela ili proizvoda u pogledu kojih bi nadležni organ imao da vrši to pravo.

Član 18.

1) Ova konvencija se primjenjuje na sva djela koja u trenutku njenog stupanja na snagu nisu još, istekom trajanja zaštite u njihovoj zemlji, postala javno dobro.

2) Međutim, ako neko djelo time što je isteklo trajanje zaštite koje mu je ranije bilo priznato postane javno dobro zemlje u kojoj se zaštita traži, takvo djelo ne može biti ponovo u njoj zaštićeno.

3) Primjena ovog principa provodi se prema odredbama sadržanim u specijalnim konvencijama koje postoje ili će se u tu svrhu zaključiti između zemalja Unije. U nedostatku sličnih odredaba zainteresirane zemlje propisuju, svaka ukoliko se nje tiče, način na koji se spomenuti princip primjenjuje.

4) Odredbe st. 1. do 3. ovog člana podjednako se primjenjuju i u slučajevima novih pristupanja Uniji, ili u slučaju kada se zaštita proširuje primjenom člana 7. ove konvencije ili odustajanjem od rezervi.

Član 19.

Odredbe ove konvencije ne sprečavaju da se traži primjena širih propisa koje bi donijelo zakonodavstvo neke od zemalja Unije.

Član 20.

Vlade zemalja Unije zadržavaju pravo da pristupe sklapanju posebnih aranžmana ukoliko bi se ovim aranžmanima autorima dala šira prava od onih koja su im priznata Konvencijom, ili ukoliko bi oni sadržavali druge odredbe koje nisu suprotne ovoj konvenciji. Odredbe postojećih aranžmana koje odgovaraju navedenim uvjetima ostaju na snazi.

Član 21.

- 1) Posebne odredbe koje se odnose na zemlje u razvoju nalaze se u Aneksu.
- 2) Sa izuzetkom odredaba člana 28. stav 1.b) ove konvencije, Aneks čini sastavni dio ovog akta.

Član 22.

- 1) a) Unija ima Skupštinu koju sačinjavaju zemlje Unije vezane odredbama čl. 22. do 26. ove konvencije.
 - b) Vladu svake zemlje predstavlja jedan delegat uz eventualnu pomoć zamjenika, savjetnika i stručnjaka.
 - c) Izdatke svake delegacije snosi vlada koja ju je imenovala.
- 2) a) Skupština:
 - i) raspravlja o svim pitanjima koja se odnose na održavanje i razvoj Unije i primjenu ove konvencije;
 - ii) daje Međunarodnom birou za intelektualno vlasništvo (u daljnjem tekstu: Međunarodni biro), predviđenom u Konvenciji o osnivanju Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo (u daljnjem tekstu: Organizacija), uputstva koja se odnose na pripremu konferencija za reviziju, vodeći pri tome strogo računa o primjedbama zemalja Unije koje nisu vezane odredbama čl. 22. do 26. ove konvencije;
 - iii) razmatra i odobrava i rad generalnog direktora Organizacije u vezi sa Unijom i daje mu sva potrebna uputstva koja se odnose na pitanja iz nadležnosti Unije;
 - iv) bira članove Izvršnog odbora Skupštine;
 - v) razmatra i odobrava izvještaje i rad Izvršnog odbora i daje mu uputstva;
 - vi) utvrđuje program, usvaja trogodišnji budžet Unije i odobrava završne račune;
 - vii) usvaja finansijski pravilnik Unije;
 - viii) osniva komitete stručnjaka i radne grupe za koje smatra da su potrebne za ostvarivanje ciljeva Unije;
 - ix) odlučuje koje zemlje nečlanice Unije i koje vladine i međunarodne nevladine organizacije mogu biti primljene da prisustvuju njenim zasjedanjima u statusu posmatrača;
 - x) usvaja izmjene čl. 22. do 26. ove konvencije;
 - xi) preduzima svaku drugu odgovarajuću akciju koja doprinosi da se postignu ciljevi Unije;
 - xii) izvršava sve ostale zadatke koji proistječu iz ove konvencije;
 - xiii) vrši, pod uvjetom da ih je prihvatila, prava koja su priznata Konvencijom o osnivanju Organizacije;

b) O pitanjima koja isto tako interesiraju i druge unije kojima upravlja Organizacija Skupština odlučuje pošto pribavi mišljenje Koordinacionog odbora Organizacije.

3) a) Svaki član Skupštine raspolaže jednim glasom.

b) Polovina zemalja-članica Skupštine sačinjava kvorum.

c) Bez obzira na odredbe iz podstava b), ako je prilikom zasjedanja broj zastupljenih zemalja manji od polovine, ali jednak i veći od jedne trećine zemalja-članica Skupštine, ona može donositi odluke; međutim, odluke Skupštine, osim onih koje se odnose na njen poslovnik, postaju izvršne tek pošto se ispune uvjeti navedeni dolje. Međunarodni biro saopćava spomenute odluke zemljama-članicama Skupštine koje nisu bile zastupljene, pozivajući ih da u roku od tri mjeseca od dana spomenutog saopćenja pismeno izraze svoje glasanje ili suzdržavanje. Ako je po isteku ovog roka broj zemalja koje su na taj način glasale ili se suzdržale bar jednak broju zemalja koji je nedostajao da bi se postigao kvorum za vrijeme zasjedanja, spomenute odluke postaju izvršne pod uvjetom da istovremeno potrebna većina bude osigurana.

d) Sa izuzetkom odredaba člana 26. stav 2. ove konvencije odluke Skupštine donose se dvotrećinskom većinom izraženih glasova.

e) Suzdržavanje se ne smatra glasanjem.

f) Jedan delegat može predstavljati samo jednu zemlju i može glasati samo u njeno ime.

g) Zemlje Unije koje nisu članice Skupštine primaju se na njena zasjedanja u statusu posmatrača.

4)a) Skupština se sastaje jednom svake tri godine na redovno zasjedanje na poziv generalnog direktora i, osim izuzetnih slučajeva, u isto vrijeme i na istom mjestu gdje se održava Generalna skupština Organizacije.

b) Vanredno zasjedanje Skupštine saziva generalni direktor na traženje Izvršnog odbora ili jedne četvrtine zemalja-članica Skupštine.

5) Skupština usvaja svoj poslovnik.

Član 23.

1) Skupština ima Izvršni odbor.

2) a) Izvršni odbor sačinjavaju zemlje koje bira Skupština među zemljama svojim članicama. Osim toga, zemlja na čijoj teritoriji Organizacija ima svoje sjedište raspolaže ex officio (po tom osnovu) jednim mjestom u Odboru sa izuzetkom odredaba člana 25. stav 7.b) ove konvencije.

b) Vladu svake zemlje-članice Izvršnog odbora predstavlja jedan delegat uz eventualnu pomoć zamjenika, savjetnika i stručnjaka.

c) Troškove svake delegacije snosi vlada koja ju je imenovala.

3) Broj zemalja-članica Izvršnog odbora odgovara četvrtini broja zemalja-članica Skupštine. U računanju mjesta koja treba osigurati ostatak koji bi se javio poslije dijeljenja sa četiri ne uzima se u obzir.

4) Prilikom izbora članova Izvršnog odbora Skupština vodi računa o pravičnoj geografskoj raspodjeli i o potrebi da zemlje-članice posebnih aranžmana koji bi mogli biti zaključeni u odnosu sa Unijom budu među zemljama koje sačinjavaju Izvršni odbor.

5) a) Članovi Izvršnog odbora vrše svoje funkcije počevši od završetka zasjedanja Skupštine u toku kojeg su izabrani do sljedećeg redovnog zasjedanja Skupštine.

b) Najviše dvije trećine članova Izvršnog odbora mogu biti ponovo birane.

c) Skupština propisuje način izbora i eventualnog ponovnog izbora članova Izvršnog odbora.

6) a) Izvršni odbor:

i) priprema nacrt dnevnog reda Skupštine;

ii) podnosi Skupštini prijedloge u vezi sa nacrtom programa i trogodišnjeg budžeta Unije, koje je pripremio generalni direktor;

iii) izjašnjava se, u granicama programa i trogodišnjeg budžeta, o programima i trogodišnjim budžetima koje priprema generalni direktor;

iv) podnosi Skupštini, uz odgovarajuće komentare, i povremene izvještaje generalnog direktora i godišnje izvještaje o pregledu računa;

v) preduzima sve korisne mjere radi izvršenja programa Unije od generalnog direktora, u skladu sa odlukama Skupštine, i vodeći računa o okolnostima koje su nastupile između dva redovna zasjedanja Skupštine;

vi) izvršava sve ostale zadatke koji su mu dati u nadležnost u okviru ove konvencije.

b) O pitanjima koja isto tako interesiraju ostale zemlje Unije kojima upravlja Organizacija Izvršni odbor odlučuje pošto pribavi mišljenje Koordinacionog odbora Organizacije.

7) a) Izvršni odbor se sastaje jednom godišnje na redovnom zasjedanju, na poziv generalnog direktora, ukoliko je moguće u isto vrijeme i na istom mjestu gdje zasjeda i Koordinacioni odbor Organizacije.

b) Izvršni odbor sastaje se na vanrednom zasjedanju na poziv generalnog direktora, bilo na njegovu inicijativu, bilo na traženje predsjednika Odbora ili jedne četvrtine njegovih članova.

8) a) Svaka zemlja-članica Izvršnog odbora raspolaže jednim glasom.

b) Polovina zemalja-članica Izvršnog odbora sačinjava kvorum.

c) Odluke se donose prostom većinom izraženih glasova.

d) Suzdržavanje se ne smatra glasanjem.

e) Jedan delegat može predstavljati samo jednu zemlju i može glasati samo u njeno ime.

9) Zemlje Unije koje nisu članovi Izvršnog odbora primaju se na njegova zasjedanja u statusu posmatrača.

10) Izvršni odbor donosi svoj poslovnik.

Član 24.

1) a) Administrativne zadatke Unije izvršava Međunarodni biro koji dolazi na mjesto biroa Unije ujedinjenog s biroom ustanovljenim Konvencijom o zaštiti industrijskog vlasništva.

b) Međunarodni biro naročito osigurava sekretarstvo raznih organa Unije.

c) Generalni direktor Organizacije je najviši funkcioner Unije i on je predstavlja.

2) Međunarodni biro prikuplja i objavljuje informacije koje se odnose na zaštitu autorskog prava. Svaka zemlja Unije saopćava, što je moguće prije, Međunarodnom birou tekst svakog novog zakona, kao i sve zvanične tekstove koji se odnose na zaštitu autorskog prava.

3) Međunarodni biro izdaje mjesečnu reviju.

4) Međunarodni biro pruža svakoj zemlji Unije, na njeno traženje, obavještenje o pitanjima koja se odnose na zaštitu autorskog prava.

5) a) Međunarodni biro proučava i pruža usluge namijenjene olakšanju zaštite autorskog prava.

6) Generalni direktor i svaki član osoblja koga on odredi učestvuje, bez prava glasa, na svim sjednicama Skupštine, Izvršnog odbora i svakog drugog odbora stručnjaka ili radne grupe. Generalni direktor ili član osoblja koga on imenuje sekretar je ovih organa po službenoj dužnosti.

7) a) Međunarodni biro, prema uputstvima Skupštine i u saradnji sa Izvršnim odborom, priprema konferencije za reviziju odredaba Konvencije, osim odredaba čl. 22. do 26. ove konvencije.

b) Međunarodni biro može konsultirati međuvladine i međunarodne nevladine organizacije o pripremama konferencije za reviziju.

c) Generalni direktor i lica koja on odredi učestvuju bez prava glasa u donošenju odluka na novim konferencijama.

8) Međunarodni biro izvršava sve ostale zadatke koji su mu stavljeni u nadležnost.

Član 25.

1) a) Unija ima svoj budžet.

b) Budžet Unije obuhvata i rashod same Unije, njen doprinos budžetu troškova zajedničkih svim unijama, kao i eventualno iznos stavljen na raspolaganje budžetu Konferencije Organizacije.

c) Kao troškovi zajednički svim unijama smatraju se troškovi koji nisu namijenjeni isključivo Uniji, već, isto tako, jednoj ili više drugih unija kojima upravlja Organizacija. Udio Unije u ovim zajedničkim troškovima srazmjeran je interesu koji ovi troškovi za nju predstavljaju.

2) Budžet Unije se donosi vodeći računa o potrebi njegovog usklađivanja s budžetima ostalih unija kojima upravlja Organizacija.

3) Budžet Unije se finansira iz sljedećih izvora:

i) iz doprinosa zemalja Unije;

ii) od taksa i iznosa dobijenih za usluge koje pruža Međunarodni biro u statusu Unije;

iii) od prihoda dobijenih prodajom publikacija Međunarodnog biroa o Uniji i pravima koja idu uz ove publikacije;

iv) od darova, legata i subvencija;

v) od zakupnine, kamate i raznih drugih prihoda.

4) a) Radi određivanja svog doprinosa (udjela) budžetu, svaka zemlja Unije svrstava se u jednu klasu i plaća sve godišnje doprinose na osnovu izvjesnog broja jedinica koji se utvrđuje kako slijedi:

I klasa.....	25 jedinica
II klasa.....	20 jedinica
III klasa.....	15 jedinica
IV klasa.....	10 jedinica
V klasa.....	5 jedinica
VI klasa.....	3 jedinice
VII klasa.....	1 jedinica

b) Ukoliko to ranije nije učinila, svaka zemlja prilikom deponiranja svog instrumenta o ratifikaciji ili pristupanju navodi u koju klasu želi da bude svrstana. Klasu može mijenjati. Ako izabere neku nižu klasu, ta zemlja će morati o tome da obavijesti Skupštinu na jednom od njenih redovnih zasjedanja. Promjena stupa na snagu početkom kalendarske godine poslije spomenutog zasjedanja.

c) Godišnji doprinos svake zemlje sastoji se od iznosa čiji je odnos prema ukupnoj sumi godišnjih doprinosa budžetu Unije svih zemalja isti kao i odnos između broja jedinica klase u koju je svrstana i ukupnog broja jedinica svih zemalja zajedno.

d) Doprinosi se uplaćuju 1. januara svake godine.

e) Zemlja koja kasni sa plaćanjem svojih doprinosa ne može glasati ni u jednom organu Unije čiji je član ako je zaostatak njenog neplaćenog duga jednak ili veći od doprinosa koji ona duguje za dvije cijele protekle godine. Međutim, ovoj zemlji može biti dopušteno da zadrži vršenje svoga prava glasa u tom organu sve dok taj organ smatra da je zakašnjenje nastalo usljed izuzetnih i neizbježnih okolnosti.

f) U slučaju da se budžet ne usvoji prije početka nove računске godine, budžet iz prethodne godine produžava se na način predviđen finansijskim pravilnikom.

5) Iznos taksa i suma koje se duguju za usluge koje je učinio Međunarodni biro u statusu Unije utvrđuje generalni direktor, koji o tome podnosi izvještaj Skupštini i Izvršnom odboru.

6)a) Unija posjeduje fond za tekuće izdatke, osnovan od jednokratne uplate koju je izvršila svaka zemlja Unije. Ako fond postane nedovoljan, Skupština odlučuje o njegovom povećanju.

b) Iznos početne uplate svake zemlje u navedeni fond, ili njenog učestvovanja u njegovom povećanju, srazmjernan je doprinosu te zemlje za godinu u toku koje je fond osnovan ili odlučeno povećanje.

c) O srazmjeri i načinu uplate odlučuje Skupština na prijedlog generalnog direktora i po pribavljenom mišljenju Koordinacionog odbora Organizacije.

7) a) Sporazumom o sjedištu, koji je zaključen sa zemljom na čijoj se teritoriji nalazi sjedište Organizacije, predviđa se da će, ako je fond za tekuće izdatke nedovoljan, ta zemlja davati akontacije. Iznos ovih akontacija i uvjeti pod kojima se one daju predstavljaju u svakom slučaju predmet odvojenih sporazuma između zemlje koja je u pitanju i Organizacije. Sve dotle dok je obavezna da daje akontacije, ta zemlja raspolaze ex officio jednim mjestom u Izvršnom odboru.

b) Zemlja navedena u podstavu a) i Organizacija imaju pravo, svaka od njih, da putem pismenog saopćenja otkazu obavezu o davanju akontacije. Otkaz stupa na snagu tri godine po završetku godine u toku koje je bio saopćen.

8) Pregled računa vrši na način predviđen finansijskim pravilnikom jedna ili više zemalja Unije ili vanjski kontrolori koje, uz njihov pristanak, imenuje Skupština.

Član 26.

1) Prijedlog za izmjenu čl. 22, 23, 24, 25. i 26. ove konvencije mogu podnijeti svaka zemlja-članica Skupštine, Izvršni odbor ili generalni direktor. Generalni direktor saopćava ove prijedloge zemljama-članicama Skupštine najmanje šest mjeseci prije nego što budu podneseni Skupštini na razmatranje.

2) Svaku izmjenu članova navedenih u stavu 1. ovog člana odobrava Skupština. Za usvajanje je potrebna većina od tri četvrtine izraženih glasova; međutim, za svaku izmjenu člana 22. i stava 2. člana 26. ove konvencije potrebna je većina od četiri petine izraženih glasova.

3) Svaka izmjena članova iz stava 1. ovog člana stupa na snagu mjesec dana pošto generalni direktor primi pismena saopćenja o prihvatanju, izvršenom u skladu sa njihovim odgovarajućim ustavnim pravilima, tri četvrtine zemalja koje su bile članice Skupštine u trenutku kada je izmjena usvojena. Svaka izmjena tih članova, prihvaćena na taj način, vezuje sve zemlje koje su članice Skupštine u trenutku kada izmjena stupa na snagu, ili koje naknadno postanu članice; međutim, svaka izmjena kojom bi se povećavale finansijske obaveze zemlje Unije vezuje samo one između njih koje su saopćile svoje prihvatanje spomenute izmjene.

Član 27.

1) Ova konvencija može se podvrgnuti reviziji kako bi se u nju unijela poboljšanja koja su takve prirode da usavršavaju sistem Unije.

2) S tim ciljem uzastopno će se održavati konferencije u jednoj od zemalja Unije delegata tih zemalja.

3) Sa izuzetkom odredaba člana 26. ove konvencije, koje se primjenjuju na izmjenu čl. 22. do 26. ove konvencije, svaka revizija ovog akta, podrazumijevajući i Aneks, zahtijeva jednodušnost postignutu glasanjem.

Član 28.

1) a) Svaka zemlja Unije koja je potpisala ovaj akt može ga ratificirati, a ako ga nije potpisala – može mu pristupiti. Instrumenti ratifikacije ili pristupanja deponiraju se kod generalnog direktora.

b) Svaka zemlja Unije može izjaviti u svom instrumentu ratifikacije ili pristupanja da se njena ratifikacija ili pristupanje ne odnosi na čl. 1. do 21. ove konvencije i na Aneks; međutim, ako je ta zemlja već dala izjavu u smislu člana VI stav 1. Aneksa, ona jedino može izjaviti u spomenutom instrumentu da se njena ratifikacija ili pristupanje ne odnosi na čl. 1. do 20. ove konvencije.

c) Svaka zemlja Unije koja je, prema podstavu b), isključila iz djelovanja svoje ratifikacije ili svog pristupanja odredbe navedene u tom podstavu može naknadno, u svakom kasnijem trenutku, izjaviti da prenosi djelovanja svoje ratifikacije ili pristupanja na ove odredbe. Takva izjava se deponira kod generalnog direktora.

2) a) Čl. 1. do 21. ove konvencije i Aneks stupaju na snagu tri mjeseca pošto budu ispunjena sljedeća dva uvjeta:

i) da je najmanje pet zemalja Unije ratificiralo ovaj akt, ili da mu je pristupilo ne dajući izjavu prema stavu 1.b) ovog člana;

ii) da su Španija, Sjedinjene Američke Države, Francuska i Ujedinjeno Kraljevstvo - Velika Britanija i Sjeverna Irska pristupili Svjetskoj (univerzalnoj) konvenciji o autorskom pravu, izmijenjenoj u Parizu 24. jula 1971. godine.

b) Stupanje na snagu navedeno u podstavu a) izvršeno je u pogledu zemalja Unije koje su najmanje tri mjeseca prije ovog stupanja na snagu deponirale instrumente ratifikacije ili pristupanja koji ne sadrže izjavu u smislu stava 1.b) ovog člana.

c) U pogledu svake zemlje Unije na koju se ne primjenjuje podstav b) i koja ratificira ovaj akt ili mu pristupi ne dajući izjavu u smislu stava 1.b) ovog člana, čl. 1. do 21. ove konvencije i Aneks stupaju na snagu tri mjeseca poslije datuma kada je generalni direktor saopćio deponiranje instrumenta ratifikacije ili pristupanja o kome je riječ, osim ako u deponiranom instrumentu nije označen neki kasniji datum. U ovom posljednjem slučaju, čl. 1. do 21. ove konvencije i Aneks stupaju na snagu u pogledu ove zemlje na tako označeni datum.

d) Odredbe podstavova a) do c) ne diraju u primjenu člana VI Aneksa.

3) U pogledu svake zemlje Unije koja ratificira ovaj akt, ili mu pristupi sa izjavom u smislu stava 1.b) ovog člana ili bez nje, čl. 22. do 28. ove konvencije stupaju na snagu tri mjeseca poslije datuma kada je generalni direktor saopćio deponiranje instrumenta ratifikacije ili pristupanja o kome je riječ, osim ako na deponiranom instrumentu nije označen neki kasniji datum. U ovom posljednjem slučaju, čl. 22. do 28. ove konvencije stupaju na snagu za tu zemlju na tako označeni datum.

Član 29.

1) Svaka zemlja izvan Unije može pristupiti ovom aktu i samim tim postati pripadnica ove konvencije i članica Unije. Instrumenti pristupanja deponiraju se kod generalnog direktora.

2) a) Sa izuzetkom podstava b), ova konvencija stupa na snagu za svaku zemlju izvan Unije tri mjeseca poslije datuma kada je generalni direktor saopćio deponiranje njenog instrumenta o pristupanju, osim ako na deponiranom instrumentu nije označen neki kasniji datum. U takvom slučaju ova konvencija stupa na snagu za tu zemlju na tako označen datum.

b) Ako stupanju na snagu primjenom podstava a) prethodi stupanje na snagu čl. 1. do 21. ove konvencije i Aneksa primjenom člana 28. stav 2.a) ove konvencije, spomenuta zemlja bit će u međuvremenu vezana čl. 1. do 21. Briselskog akta ove konvencije, koji se zamjenjuje čl. 1. do 21. ove konvencije i Aneksom.

Član 29.bis

Ratifikacija ovog akta ili pristupanje ovom aktu svake zemlje koja nije vezana odredbama čl. 22. do 38. Štokholmskog akta ove konvencije, samim tim što se može primijeniti član 14. stav 2. Konvencije kojom se uspostavlja Organizacija, vrijedi kao i ratifikacija Štokholmskog akta ili pristupanje ovom aktu uz ograničenje predviđeno u članu 28. stav 1.b) tog akta.

Član 30.

1) Ostavljajući po strani izuzetke koji se dopuštaju u stavu 2. ovog člana, u članu 28. stav 1.b), u članu 33. stav 2. ove konvencije i u Aneksu ratifikacija ili pristupanje povlači s punim pravom pristupanje svim odredbama i uživanje svih koristi koje se predviđaju ovom konvencijom.

2) a) Svaka zemlja Unije, ratificirajući ovaj akt ili pristupajući mu, može, sa izuzetkom člana V stav 2. Aneksa, zadržati korist od rezervi koje je ranije formulirala pod uvjetom da o tome dâ izjavu prilikom deponiranja svog instrumenta ratifikacije ili pristupanja.

b) Svaka zemlja izvan Unije može da izjavi, pristupajući konvenciji i sa izuzetkom člana V stav 2. Aneksa, da namjerava bar privremeno da zamijeni član 8. ovog akta koji se odnosi na pravo prevođenja odredbe na član 5. Bernske konvencije od 1886. godine, dopunjene u Parizu 1896. godine, podrazumijevajući da se ove odredbe tiču samo prijevoda na jezik koji je u općoj upotrebi u ovoj zemlji. Sa izuzetkom člana I stav bb) Aneksa, svaka zemlja ima pravo da primijeni, u pogledu prava prevođenja djela čija je zemlja porijekla zemlja koja koristi ovu rezervu, zaštitu jednaku zaštiti koju priznaje ta zemlja.

c) Svaka zemlja može u svakom trenutku da se odrekne ovih rezervi putem saopćenja koje se upućuje generalnom direktoru.

Član 31.

1) Svaka zemlja može da izjavi u svom instrumentu ratifikacije ili pristupanja, ili može izvijestiti generalnog direktora pismenim saopćenjem u svakom trenutku kasnije, da se ova konvencija primjenjuje na cijelu ili na dio teritorije, označenih u izjavi ili saopćenju, za čije vanjske odnose ona snosi odgovornost.

2) Svaka zemlja koja je dala takvu izjavu ili uputila takvo saopćenje može u svakom trenutku saopćiti generalnom direktoru da ova konvencija prestaje da se primjenjuje na cijelu ili na dio teritorije.

3) a) Svaka izjava data na osnovu stava 1. ovog člana djeluje istog dana kad i ratifikacija ili pristupanje čijem je instrumentu priključena i svako saopćenje izvršeno na osnovu tog stava počinje djelovati tri mjeseca od kada ga saopći generalni direktor.

Svako saopćenje izvršeno na osnovu stava 2. ovog člana djeluje dvanaest mjeseci od kada ga primi generalni direktor.

4) Ovaj član se ne bi mogao tumačiti tako da sadrži priznanje ili da ga prešutno prihvata bilo koja zemlja Unije faktičkog stanja svake teritorije na koju ovu konvenciju primjenjuje neka druga zemlja Unije, na osnovu izjave date primjenom stava 1. ovog člana.

Član 32.

1) Ovaj akt zamjenjuje u odnosima između zemalja Unije i u obimu u kome se primjenjuje Bernsku konvenciju od 9. septembra 1886. godine i kasnije akte proistekle iz povremenih revizija. Akti koji su prethodno na snazi ostaju u potpunosti ukoliko ih ovaj akt ne zamijeni na osnovu odredbe prethodne rečenice u odnosima sa zemljama Unije koje ne bi ratificirale ovaj akt ili mu ne bi pristupile.

2) Zemlje izvan Unije koje pristupe ovom aktu primjenjuju ga, osim odredaba stava 3. ovog člana, na svaku zemlju Unije koja nije vezana ovim aktom, ili koja je, iako njime nije vezana, dala izjavu predviđenu u članu 28. stav 1.b) ove konvencije. Spomenute zemlje dopuštaju da određena zemlja Unije u svojim odnosima sa njima:

a) primjenjuje odredbe najskorijeg akta za koji je vezana i

b) sa izuzetkom člana I stav 6. Aneksa, ima pravo da prilagodi zaštitu nivou koji predviđa ovaj akt.

3) Svaka zemlja koja je koristila bilo koje pravo predviđeno u Aneksu može primijeniti odredbe Aneksa koje se odnose na pravo ili prava koja je koristila u svojim odnosima sa svakom drugom zemljom Unije koja nije vezana ovim aktom pod uvjetom da je ova posljednja zemlja prihvatila primjenu spomenutih odredaba.

Član 33.

1) Svaki spor između dvije ili više zemalja Unije u vezi sa tumačenjem ili primjenom ove konvencije koji ne bude riješen putem pregovora može se, na zahtjev bilo koje zemlje koja je u pitanju, iznijeti pred Međunarodni sud pravde u skladu sa Statutom Suda, osim ako zemljama o kojima je riječ ne odgovara neki drugi način rješavanja. Međunarodni biro bit će obaviješten od zemlje tužioca o sporu iznesenom pred Sud; on će s time upoznati i ostale zemlje Unije.

2) Svaka zemlja može, u trenutku kada potpisuje ovaj akt ili deponira svoj instrument ratifikacije ili pristupanja, izjaviti da se ne smatra vezanom odredbama stava 1. ovog člana. U pogledu bilo kog spora između te zemlje i svake druge zemlje Unije, odredbe stava 1. ovog člana se ne primjenjuju.

3) Svaka zemlja koja je dala izjavu u skladu sa odredbama stava 2. ovog člana može u svakom trenutku da je povuče putem saopćenja upućenog generalnom direktoru.

Član 34.

1) Sa izuzetkom člana 29.bis ove konvencije, nijedna zemlja ne može poslije stupanja na snagu čl. 1. do 21. ove konvencije i Aneksa pristupiti prijašnjim aktima ove konvencije, niti ih ratificirati.

2) Poslije stupanja na snagu čl. 1. do 21. ove konvencije i Aneksa nijedna zemlja ne može dati izjavu na osnovu člana 5. Protokola, koji se odnosi na zemlje u razvoju, priključenog Štokholmskom aktu.

Član 35.

1) Ova konvencija ostaje na snazi bez ograničenog trajanja.

2) Svaka zemlja može da otkáže ovaj akt saopćenjem upućenim generalnom direktoru. Ovaj otkaz povlači i otkaz svih prijašnjih akata i proizvodi djelovanje samo u pogledu zemlje koja ga je dala; Konvencija ostaje na snazi i izvršna je u pogledu ostalih zemalja Unije.

3) Otkaz djeluje jednu godinu od dana kada je generalni direktor primio saopćenje.

4) Pravo otkaza predviđeno ovim članom ne može vršiti nijedna zemlja prije isteka roka od pet godina, računajući od dana kada je postala članica Unije.

Član 36.

1) Svaka zemlja-članica ove konvencije obavezuje se da, u skladu sa svojim ustavom, usvoji potrebne mjere da bi se osigurala primjena ove konvencije.

2) Podrazumijeva se da u trenutku kad jedna zemlja bude vezana ovom konvencijom ona mora biti u mogućnosti da, u skladu sa svojim unutrašnjim zakonodavstvom, doprinosi primjeni odredaba ove konvencije.

Član 37.

1) a) Ovaj akt je potpisan u jednom primjerku na engleskom i francuskom jeziku i, sa izuzetkom stava 2. ovog člana, deponiran kod generalnog direktora.

b) Generalni direktor, poslije savjetovanja sa zainteresiranim vladama, može ustanoviti zvanične tekstove i na njemačkom, arapskom, španskom, italijanskom i portugalskom jeziku i na drugim jezicima koje će označiti Skupština.

c) U slučaju spora o tumačenju raznih tekstova vjerodostojan je tekst na francuskom jeziku.

2) Ovaj akt ostaje otvoren za potpisivanje do 31. januara 1972. godine; do tog datuma primjerak naveden u stavu 1.a) ovog člana bit će deponiran kod vlade Republike Francuske.

3) Generalni direktor dostavlja dvije usaglašene i ovjerene kopije potpisanog teksta ovog akta vladama svih zemalja Unije i vladi svake druge zemlje, na njeno traženje.

4) Generalni direktor preduzima registriranje ovog akta kod Sekretarijata Organizacije ujedinjenih naroda.

5) Generalni direktor saopćava vladama svih zemalja Unije potpise, deponiranja, instrumente ratifikacije ili pristupanja i izjave sadržane u tim instrumentima ili date primjenom člana 28. stav 1.c), člana 30. stav 2.a) i b) i člana 33. stav 2. ove konvencije, stupanje na snagu svih odredaba ovog akta, saopćenje otkaza i saopćenja učinjena primjenom člana 30. stav 2.c), člana 31. st. 1. i 2, člana 33. stav 3. i člana 38. stav 1. ove konvencije, kao i saopćenja navedena u Aneksu.

Član 38.

1) Zemlje koje nisu ratificirale ovaj akt, ili koje mu nisu pristupile i koje nisu vezane odredbama čl. 22. do 26. Štokholmskog akta mogu do 26. aprila 1975. godine da vrše, ako to žele, prava predviđena tim članovima kao da su vezane tim odredbama. Svaka zemlja koja želi da vrši ova prava s tim ciljem deponira kod generalnog direktora pismeno saopćenje koje djeluje od dana kada je primljeno. Takve zemlje smatraju se članicama Skupštine do označenog datuma.

2) Dok sve zemlje Unije ne postanu članice Organizacije, Međunarodni biro Organizacije djeluje i kao Biro Unije, a generalni direktor kao direktor tog biroa.

3) Ako su sve zemlje Unije postale članice Organizacije, prava, obaveze i imovina Biroa Unije prelaze na Međunarodni biro Organizacije.

Aneks

Član I

1) Svaka zemlja koja se smatra zemljom u razvoju, u skladu sa ustanovljenom praksom Generalne skupštine Ujedinjenih naroda, koja ratificira Pariski akt, čiji sastavni dio čini ovaj aneks, ili mu pristupi i koja, s obzirom na svoj ekonomski položaj i na svoje socijalne i kulturne potrebe, ne smatra da može da odmah donese potrebne propise da bi osigurala zaštitu svih prava predviđenih u tom aktu, može putem saopćenja deponiranog kod generalnog direktora, u trenutku deponiranja svog instrumenta ratifikacije ili pristupanja ili, sa izuzetkom člana V stav 1.c) ovog aneksa, svakog kasnijeg datuma izjaviti da će koristiti pravo predviđeno u članu II ili pravo predviđeno u članu III ovog aneksa, ili i jedno i drugo od tih prava. Ona može, umjesto da koristi pravo predviđeno u članu II Aneksa, dati izjavu u skladu sa članom V stav 1.a) ovog aneksa.

2) a) Svaka izjava data u smislu stava 1. ovog člana i saopćena prije isteka perioda od deset godina, računajući od stupanja na snagu čl. 1. do 21. Konvencije i ovog aneksa, prema članu 28. stav 2. Konvencije, važi do isteka spomenutog perioda. Ona može biti obnovljena u cjelini ili djelimično za druge uzastopne periode od deset godina putem saopćenja deponiranog kod generalnog direktora ne više od 15 mjeseci, a ni manje od tri mjeseca prije isteka tekućeg desetogodišnjeg perioda.

b) Svaka izjava data u smislu stava 1. ovog člana i saopćena po isteku perioda od deset godina, računajući od stupanja na snagu čl. 1. do 21. Konvencije i ovog aneksa, prema članu 28. stav 2. Konvencije, važi do isteka tekućeg desetogodišnjeg perioda. Ona se može obnoviti kao što je predviđeno u odredbi druge rečenice podstava a).

3) Svaka zemlja koja je prestala da se smatra zemljom u razvoju, u smislu stava 1. ovog člana, nije više ovlaštena da obnavlja svoju izjavu kao što je predviđeno u stavu 2. ovog člana i koja, službeno ili ne, povlači svoju izjavu – nije više u mogućnosti da koristi prava navedena u stavu 1. ovog člana, bilo po isteku desetogodišnjeg tekućeg perioda, bilo tri godine pošto bude prestala da se smatra zemljom u razvoju; ovdje će se primijeniti rok koji najkasnije istekne.

4) Ako u trenutku kada izjava, data u smislu stava 1. ili stava 2. ovog člana, prestane da važi, u skladištu ima primjeraka proizvedenih za vrijeme važenja dozvole izdate na osnovu odredaba ovog aneksa, takvi primjerci moći će i dalje da se puštaju u promet, sve dok ne budu iscrpljeni.

5) Svaka zemlja koja je vezana odredbama ovog akta i koja je deponirala izjavu ili saopćenje prema članu 31. stav 1. Konvencije po predmetu primjene spomenutog akta na posebnu teritoriju čiji se položaj može smatrati sličnim položaju zemalja navedenih u stavu 1. ovog člana, može u pogledu te teritorije dati izjavu navedenu u stavu 1, saopćenje za obnavljanje navedeno u stavu 2. ovog člana. Sve dok ta izjava ili to saopćenje budu važili, odredbe ovog aneksa primjenjivat će se na teritoriju u pogledu koje su dati.

6) a) Činjenica da neka zemlja koristi jedno od prava navedenih u stavu 1. ovog člana ne dopušta nekoj drugoj zemlji da pruža djelima čija je zemlja porijekla prva zemlja koja je u pitanju manju zaštitu od one koju je dužna da prizna prema čl. 1. do 20. Konvencije.

b) Pravo reciprociteta predviđeno u članu 30. stav 2.b) Konvencije, odredba druge rečenice, ne može se na dan kad istječe rok koji se primjenjuje prema članu I stav 3. ovog aneksa vršiti za djela čija je zemlja porijekla zemlja koja je dala izjavu u skladu sa članom V stav 1.a) ovog aneksa.

Član II

1) Svaka zemlja koja je izjavila da će se koristiti pravom predviđenim u ovom članu bit će ovlaštena u pogledu djela objavljenih u štampanom obliku ili u svakom drugom sličnom obliku reproduciranja da zamijeni isključivo pravo prevođenja predviđeno u članu 8. Konvencije sistemom neisključivih i neprenosivih dozvola koje je dao nadležni organ pod uvjetima navedenim dolje i u skladu sa članom IV ovog aneksa.

2) a) Sa izuzetkom stava 3. ovog člana, ako po isteku perioda od tri godine ili dužeg perioda određenog nacionalnim zakonodavstvom spomenute zemlje, računajući od prvog objavljivanja jednog djela, njegov prijevod nije objavljen na jeziku koji je u općoj upotrebi u toj zemlji od nosioca prava prevođenja ili sa njegovim odobrenjem, svaki državljanin spomenute zemlje moći će da dobije dozvolu da prevede djelo na spomenuti jezik i da objavi ovaj prijevod u štampanom obliku ili u svakom drugom sličnom obliku reproduciranja.

b) Na osnovu ovog člana, dozvola se, također, može dati ako su sva izdanja prijevoda objavljenog na određenom jeziku iscrpljena.

3) a) U slučaju prijevoda na jezik koji nije u općoj upotrebi u jednoj ili više zemalja članica Unije, period od jedne godine zamijenit će period od tri godine predviđen u stavu 2.a) ovog člana.

b) Svaka zemlja navedena u stavu 1. ovog člana može, uz jednodušnu saglasnost razvijenih zemalja-članica Unije, u kojima je isti jezik u općoj upotrebi, u slučaju prevođenja na ovaj jezik zamijeniti period od tri godine naveden u stavu 2.a) ovog člana kraćim periodom utvrđenim prema toj saglasnosti s tim da taj period, ipak, ne može biti kraći od jedne godine. Pri svemu tome, odredbe prethodne rečenice ne mogu se primijeniti ako je jezik o kome je riječ engleski, španski ili francuski. Svaki sporazum u tom smislu saopćit će se generalnom direktoru vlade onih zemalja koje ga budu zaključile.

4) a) Nijedna dozvola navedena u ovom članu neće moći da se izda prije isteka dopunskog roka od šest mjeseci u slučaju kad se ona može dobiti po isteku perioda od tri godine, a deset mjeseci u slučaju kad se ona može dati po isteku perioda od jedne godine:

i) računajući od dana kada je molilac ispunio formalnosti predviđene u članu IV stav 1. ovog aneksa;

ii) ili, ako su identitet i adresa nosioca prava nepoznati, računajući od dana kada molilac, kao što je predviđeno u članu IV stav 2. ovog aneksa, pošalje kopije molbe koju je podnio organu nadležnom za izdavanje dozvole.

b) Ako je za vrijeme roka od šest mjeseci prijevod na jezik za koji je molba podnesena objavio nosilac prava ili sa njegovim odobrenjem, nijedna dozvola se neće dati na osnovu odredaba ovog člana...

5) Svaka dozvola navedena u ovom članu moći će da se dâ samo za školsku i univerzitetsku upotrebu ili radi istraživanja.

6) Ako je prijevod jednog djela objavio nosilac prava prevođenja ili sa njegovim odobrenjem po cijeni koja se može uporediti s cijenom uobičajenom u određenoj zemlji za slična djela, svaka dozvola izdata na osnovu ovog člana prestat će da važi ako je taj prijevod na istom jeziku a njegov sadržaj, u suštini, isti kao jezik i sadržaj prijevoda objavljenog na osnovu dozvole. Puštanje u promet svih već izrađenih primjeraka prije isteka dozvole moći će da se nastavi sve dok ne budu iscrpljeni.

7) Za djela koja su sastavljena pretežno od ilustracija dozvola da se izvrši i objavi prijevod teksta i da se reproduciraju i objave ilustracije može se dati samo ako su ispunjeni uvjeti iz člana III ovog aneksa.

8) Nikakva dozvola se ne može dati na osnovu ovog člana ako je autor povukao iz prometa sve primjerke svog djela.

9) a) Dozvola da se prevede jedno djelo koje je objavljeno u štampanom obliku ili u svakom drugom sličnom obliku reproduciranja može se dati i svakoj radiodifuznoj ustanovi koja ima sjedište u zemlji navedenoj u stavu 1. ovog člana, poslije zahtjeva podnesenog nadležnom organu te zemlje u stavu 1. ovog člana, poslije zahtjeva koji je podnijela nadležnom organu te zemlje spomenuta ustanova s tim da budu ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

i) da se prijevod sačini od primjerka izrađenog i nabavljenog u skladu sa zakonodavstvom spomenute zemlje;

ii) da se prijevod može koristiti samo u emisijama namijenjenim nastavi ili širenju informacija naučnog ili stručnog karaktera posvećenih stručnjacima jednog određenog poziva;

iii) da se prijevod koristi isključivo u svrhe nabrojane u tački ii) u emisijama koje se daju na dopušten način a namijenjene su korisnicima na teritoriji spomenute zemlje, podrazumijevajući tu i emisije koje se daju pomoću zvučnih ili vizuelnih snimaka ostvarenih na zakonit način i isključivo za takve emisije;

iv) da nijedno korištenje prijevoda nema nikakvo lukrativno obilježje.

b) Zvučni ili vizuelni snimci jednog prijevoda koji je izvršila radiodifuzna ustanova za vrijeme važnosti dozvole date na osnovu ovog stava mogu se koristiti u iste svrhe, sa izuzetkom uvjeta nabrojanih u podstavu a) i u sporazumu sa tom ustanovom, i od druge radiodifuzne ustanove koja ima sjedište u zemlji čiji je nadležni organ izdao dozvolu.

c) Pod uvjetom da se poštuju sva mjerila i uvjeti navedeni u podstavu a), dozvola se, isto tako, može dati radiodifuznoj ustanovi da prevede svaki tekst uklopljen u akustičko-vizuelno fiksiranje napravljeno i objavljeno samo za školsku i univerzitetsku upotrebu.

d) Sa izuzetkom podstavova a) do c), odredbe prethodnih stavova primjenjuju se na odobrenje i korištenje svake dozvole izdate na osnovu ovog stava.

Član III

1) Svaka zemlja koja je izjavila da će se koristiti pravom predviđenim u ovom članu bit će ovlaštena da zamijeni isključivo pravo reproduciranja predviđeno u članu 9. Konvencije sistemom neisključivih i neprenosivih dozvola, koje je dao nadležni organ pod uvjetima navedenim dolje i u skladu sa članom IV ovog aneksa.

2) a) U pogledu djela na koje se primjenjuje ovaj član na osnovu stava 7. ovog člana i ako po isteku:

i) perioda utvrđenog u stavu 3. ovog člana i računatog od prvog objavljivanja jednog određenog izdanja takvog djela, ili

ii) jednog dužeg perioda utvrđenog nacionalnim zakonodavstvom zemlje navedene u stavu 1. ovog člana i računato počevši od istog datuma – primjerci tog izdanja nisu pušteni u prodaju u ovoj zemlji da bi se odgovorilo potrebama bilo široke javnosti, bilo školske i univerzitetske nastave, od nosioca prava reproduciranja ili sa njegovim odobrenjem po cijeni koja se može uporediti s cijenom uobičajenom u spomenutoj zemlji za slična djela, svaki državljanin spomenute zemlje moći će da dobije dozvolu da reproducira i objavi to izdanje po toj ili po nižoj cijeni, da bi se odgovorilo potrebama školske i univerzitetske nastave.

b) Dozvola da se reproducira i objavi jedno djelo koje je pušteno u promet, kao što je predviđeno u podstavu a), može se, također, dati pod uvjetima predviđenim u ovom članu ako, po isteku perioda koji se primjenjuje u određenoj zemlji, da bi se odgovorilo potrebama bilo široke javnosti, bilo školske i univerzitetske nastave, po cijeni koja se može uporediti sa cijenom koja se traži u spomenutoj zemlji za slična djela.

3) Period na koji se odnosi stav 2.a) i) ovog člana traje sedam godina. Međutim:

i) za djela u kojima se raspravlja o pitanjima iz egzaktnih i prirodnih nauka i tehnologije, on će trajati tri godine;

ii) za djela koja pripadaju oblasti mašte, kao što su romani, pjesnička, dramska i dramsko-muzička djela, i za knjige o umjetnosti on će trajati sedam godina.

4)a) U slučaju da se dozvola može dobiti po isteku perioda od tri godine, ona neće moći da se dâ na osnovu ovog člana prije isteka šestomjesečnog roka:

i) računajući od dana kada je molilac ispunio uvjete predviđene u članu IV stav 1. ovog aneksa;

ii) ili, ako su identitet i adresa nosioca prava reproduciranja nepoznati, računajući od dana kada je molilac, kao što je predviđeno u članu IV stav 2. ovog aneksa, pristupio slanju kopija molbe koju je podnio organu nadležnom za izdavanje dozvole.

b) U drugim slučajevima, i ako se član IV stav 2. ovog aneksa primjenjuje, dozvola neće moći da se izda prije isteka tromjesečnog roka, računajući od dana slanja kopija molbe.

c) Ako je za vrijeme šestomjesečnog ili tromjesečnog roka navedenog u podstavovima a) i b) izvršeno puštanje primjeraka u prodaju, kao što je to predviđeno u stavu 2.a) ovog člana, nikakva dozvola se ne može izdati na osnovu ovog člana.

d) Nikakva dozvola se neće izdati ako je autor povukao iz prometa sve primjerke izdanja za čije je reproduciranje i objavljivanje dozvola tražena.

5) Dozvola da se reproducira i objavi prijevod jednog djela neće se izdati, na osnovu ovog člana, u navedenim slučajevima:

i) ako prijevod o kome je riječ nije objavio nosilac prava prevođenja ili sa njegovim odobrenjem;

ii) ako prevođenje nije izvršeno na jeziku koji je u općoj upotrebi u zemlji u kojoj je tražena dozvola.

6) Ako su primjerci izdanja jednog djela pušteni u prodaju u zemlji navedenoj u stavu 1. ovog člana da bi se odgovorilo potrebama bilo široke javnosti, bilo školske i univerzitetske nastave, od nosioca prava reproduciranja ili sa njegovim odobrenjem, po cijeni koja se može uporediti sa cijenom uobičajenom u spomenutoj zemlji za slična djela, svaka dozvola izdata na osnovu ovog člana prestat će da važi ako je to izdanje na istom jeziku a njegov sadržaj, u suštini, isti kao jezik i sadržaj izdanja objavljenog na osnovu dozvole. Puštanje u promet svih već proizvedenih primjeraka prije isteka dozvole moći će se nastaviti dok ne budu iscrpljeni.

7) a) Sa izuzetkom podstava b) djela na koja se primjenjuje ovaj član su samo djela objavljena u štampanom obliku ili u svakom drugom sličnom obliku reproduciranja.

b) Ovaj slučaj se, isto tako, primjenjuje na akustičko-vizuelno reproduciranje dopuštenih akustičko-vizuelnih fiksiranja, ukoliko oni sačinjavaju ili spajaju zaštićena djela, kao i na prijevod teksta koji ih prati na jeziku koji je u općoj upotrebi u zemlji u kojoj je tražena dozvola, pošto bude sasvim jasno utvrđeno da su akustičko-vizuelna fiksiranja o kojima je riječ zamišljena i objavljena samo za školsku i univerzitetsku upotrebu.

Član IV

1) Svaka dozvola navedena u članu II ili članu III ovog aneksa moći će da se dâ jedino ako molilac, u skladu sa propisima koji su na snazi u određenoj zemlji, dokaže da je od nosioca prava tražio odobrenje da prevede i da objavi prijevod ili da reproducira i objavi izdanje, prema slučaju, a nije mogao dobiti njegovo odobrenje, ili, pošto je učinio sve što mu je bila dužnost da učini, nije mogao do njega da dođe. Istovremeno, kad podnosi ovu molbu nosiocu prava, molilac mora o tome izvijestiti svaki nacionalni ili međunarodni centar za informacije navedene u stavu 2. ovog člana.

2) Ako molilac nije mogao doći do nosioca prava, on treba da uputi avionskom poštom preporučeno kopije molbe koju je podnio organu nadležnom za izdavanje dozvole, izdavaču čije se ime nalazi na djelu i svakom nacionalnom ili međunarodnom centru za informacije koji je mogao da se označi u saopćenju deponiranom s tim ciljem kod generalnog direktora od vlade one zemlje u kojoj se pretpostavlja da izdavač ima glavno sjedište svoje djelatnosti.

3) Ime autora mora biti označeno na svim primjercima prijevoda ili reproduciranja obavljenog za vrijeme važnosti dozvole izdate na osnovu člana II ili člana III ovog aneksa. Naslov djela mora biti stavljen na svim primjercima. Ako je riječ o prijevodu, originalni naslov djela se, u svakom slučaju, mora nalaziti na svim primjercima.

4) a) Nijedna dozvola data na osnovu člana II ili člana III ovog aneksa ne može se protegnuti na izvoz primjeraka i ona će važiti samo za objavljivanje prijevoda ili reproduciranja, prema slučaju, u okviru teritorije zemlje u kojoj je ta dozvola tražena.

b) Radi primjene podstava a), kao izvoz ima se smatrati slanje primjeraka sa jedne teritorije u zemlju koja je za ovu teritoriju dala izjavu u skladu sa članom I stav 5. ovog aneksa.

c) Ako jedna vladina ustanova ili svaka druga javna ustanova zemlje koja je, prema članu II ovog aneksa, dala dozvolu da se izvrši prijevod djela na drugi jezik, osim engleskog, španskog ili francuskog, pošalje primjerke prijevoda objavljenog na osnovu takve dozvole u neku drugu zemlju, takva pošiljka se, u smislu podstava a), neće smatrati kao izvoz, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

i) da su lica kojima se pojedini primjerci upućuju državljani zemlje čiji je nadležni organ dao dozvolu, ili organizacija koje grupišu takve državljane;

ii) da se primjerci koriste samo za školsku i univerzitetsku upotrebu ili za istraživanja;

iii) da slanje primjeraka i njihovo dijeljenje licima kojima su namijenjeni nema nikakvo lukrativno obilježje;

iv) da je zemlja u koju su primjerci poslani zaključila sporazum sa zemljom čiji je nadležni organ izdao dozvolu da bi se njime odobrio prijem ili dijeljenje, ili obje ove radnje, i da je vlada ove posljednje zemlje saopćila generalnom direktoru takav sporazum.

5) Svaki primjerak objavljen za vrijeme važenja dozvole izdate na osnovu člana II ili člana III ovog aneksa mora sadržavati naznačenje na pogodnom jeziku, kojim se tačno određuje da se primjerak pušta u promet jedino u zemlji ili na teritoriji na koju se primjenjuje spomenuta dozvola.

6) a) Na nacionalnom planu preduzet će se potrebne mjere da:

i) dozvola dopušta, u korist nosioca prava prevođenja ili reproduciranja, što zavisi od slučaja, pravičnu naknadu, prikladnu skali autorskih naknada koje se redovno plaćaju u slučajevima slobodno ugovorenih dozvola između zainteresiranih u dvjema određenim zemljama i

ii) da plaćanje i transfer te naknade budu osigurani; ako postoji nacionalni propis o devizama, nadležni organ uložiti će sve napore, pribjegavajući međunarodnim mehanizmima, da bi se osigurao transfer naknade u međunarodno konvertibilnoj valuti ili u njenom ekvivalentu.

b) U okviru nacionalnog zakonodavstva propisati će se potrebne mjere da bi se zagarantirao ispravan prijevod djela i tačno reproduciranje izdanja o kome je riječ, što zavisi od slučaja.

Član V

1) a) Svaka zemlja, ovlaštena da izjavi da će koristiti pravo predviđeno u članu II ovog aneksa, može, ako ratificira ovaj akt ili mu pristupi, umjesto da dâ takvu izjavu:

i) ako je zemlja na koju se primjenjuje član 30. stav 2.a) Konvencije, da u smislu tog propisa dâ izjavu u pogledu prava prevođenja;

ii) ako je zemlja na koju se primjenjuje član 30. stav 2.a) Konvencije, pa čak i ako nije zemlja izvan Unije, da dâ izjavu kao što je predviđeno u odredbi prve rečenice člana 30. stav 2.b) Konvencije.

b) U zemlji koja je prestala da se smatra zemljom u razvoju, kao što je navedeno u članu I stav 1. ovog aneksa, izjava data u skladu sa ovim stavom važi do dana kada istječe rok koji se primjenjuje prema članu I stav 3. ovog aneksa.

c) Nijedna zemlja koja je dala izjavu prema ovom stavu ne može naknadno koristiti pravo predviđeno u članu II ovog aneksa čak i onda ako povuče datu izjavu.

2) Sa izuzetkom stava 3. ovog člana, nijedna zemlja koja je koristila pravo predviđeno u članu II ovog aneksa ne može naknadno dati izjavu u skladu sa stavom 1. ovog člana.

3) Svaka zemlja koja je prestala da se smatra zemljom u razvoju, kao što je navedeno u članu I stav 1. ovog aneksa, moći će, najkasnije dvije godine prije isteka roka koji se primjenjuje prema članu I stav 3. ovog aneksa, da dâ izjavu u smislu odredbe prve rečenice člana 30. stav 2.b) Konvencije, bez obzira na činjenicu da nije u pitanju zemlja izvan Unije. Ova izjava djeluje od dana kad istječe rok koji se primjenjuje u skladu sa članom I stav 3. ovog aneksa.

Član VI

1) Svaka zemlja može da izjavi, počevši od datuma koji nosi ovaj akt i u svakom trenutku prije nego što bude vezana odredbama čl. 1. do 21. Konvencije i ovim aneksom:

i) ako je riječ o zemlji koja bi, ako bi bila vezana odredbama čl. 1. do 21. Konvencije i ovim aneksom, bila ovlaštena da koristi prava navedena u članu I stav 1. ovog aneksa, koja će primjenjivati odredbe člana II ili člana III ovog aneksa, ili i jedne i druge, na djela čija je zemlja porijekla zemlja koja, primjenom tačke ii) ovog stava, prihvata primjenu ovih članova na takva djela ili koja je vezana odredbama čl. 1. do 21. Konvencije i ovim aneksom; jedna takva izjava može se odnositi na član V umjesto na član II ovog aneksa.

ii) ako prihvati primjenu ovog aneksa na djela čija je zemlja porijekla od zemalja koje su dale izjavu na osnovu tačke i) ovog stava ili saopćenja na osnovu člana I ovog aneksa.

2) Svaka izjava, prema stavu 1. ovog člana, mora biti data pismeno i deponirana kod generalnog direktora. Ona djeluje od dana deponiranja.

Da bi potvrdili ovo, potpisani su, s tim ciljem ovlašteni propisima, potpisali ovaj akt.

Sačinjeno u Parizu, 24. jula 1971. godine.